

HAZAI HÍREK

Nálunk még mindig hirdethet 100 Ft-ért!
Részletek: 56/516-716.

BÁBJÁTÉK. A „Minden gyermek fontos” Családbarát Egyesület tavaly „alapította meg” a Babszem Jankó Meseszínházat. Az idei bérletes gyermekelőadás-sorozat az elmúlt héten kezdődött a Kiscipó című bábjáték előadásával a VOKE Vasutas Csomóponti Művelődési Központban. A darabban szereplőként szolnoki óvodások és a nevelők is közreműködtek.

Téliesítették a várost

A télhez közeledve is számos feladata van Szolnokon a polgármesteri hivatal városüzemeltetési osztályának, melynek munkatársai, kihasználva a korábbi, szokatlanul meleg őszi időt, Szolnok több városrészében is fásítottak, és szépítették a környezetet.

A tartósan jó időjárásnak köszönhetően befejezéséhez közeledik az angolkert kialakítása. Elkezdődött a növények kiültetése, az utcabútorokat és a lámpatesteket viszont csak november végén helyezik ki.

A hidegebb idő beköszöntével lezárták a város dísz- és szökőkútjait, és folyamatosan téliesítik a szobrokat. Ez utóbbi azt jelenti, hogy a Gutenberg téri Damjanich-szobrot, a Hősök téri álló 48-as emlékművet és a Boldog Sándor István körüti Ivó nő szobrát a fagykároktól megóvó fóliával takarják le.

Hamarosan elkezdődik a Nagy Imre körút-Bajcsy-Zsilinszky út-József Attila út által határolt zöld területen az előregedett kínai nyárfák kivágása (a kínai nyár átlag-

életkora 20-25 év, az itt lévő példányok már 30 év körüliek), helyükre több facsoport (japánakác, szil, lepényfa, kőrös, mezei juhar), illetve cserjefelület, valamint padok kerülnek. A megfiatalított területen dúsabb és dekoratívabb lesz a növényzet.

Megkezdődött a város ünnepi díszkivilágításainak kihegyezése. Ahogyan az elmúlt években, így idén is a belvárosban, a Széchenyi városrészben, illetve Szandaszőlősen díszíti majd a fákat, kandelábereket az ezernyi égő. A következő hetekben a próbaüzem során ellenőrzik a szakemberek, hogy műszakilag kifogástalan állapotban vannak-e a többnyire LED-es megvilágítású lámpatestek, melyek előnye, hogy a hagyományos izzóknál jelentősen kisebb a fogyasztásuk, de a fényük erősebb. A díszkivilágítás november végétől előreláthatóan január közepéig teszi hangulatosabbá a várost.

Közben megérkeztek az adventi vásár faházai is a Kossuth térré.

Elismerés a Szigligeti művészenek, Junior Prima díjas Molnár Nikolett

Nyolc fiatal művész – öt színész, egy-egy látványtervező, zeneszerző és balett-táncos – vehette át az idei Junior Prima díjat a napokban a magyar színház- és filmművészet kategóriában. A díj a szárnyaikat bontogató fiatal tehetségeknek, a jövő meghatározó személyiségeinek szeretne jelentős ösztönzést adni. A 2013-as elismertek között van Molnár Nikolett, a Szigligeti Színház művésze is.

Nagy megtiszteltetés ez számomra, nagyon jólesett, hogy a javaslattevők, a bírálók vagy szavazók egyhangúlag rám gondoltak. Ezzel együtt nagyon meglepődtem, én

■ **A színésznők többsége csak ábrándozik a szerepekről, amit Nikolett már eddig eljátszott.**

ugyanis nem is reméltem, eszembe sem jutott, hogy ilyen elismerést kapok – mondta el a díj átvétele után a fiatal színésznő. Ahogy szavaiból is kitűnik, Molnár Nikolett nagyon szerény. Szerénysége nem engedi kimondania, hogy helyzete a művészvilágban, megítélése a színészek között, a színészek nagy családjában igen-csak megváltozott. Ennyi nagy szerep után...

A Szigligeti Színházhoz 2008-ban, egy meghallgatás útján került Molnár Nikolett. Azóta számos kiváló alakítása volt, ő volt a Rómeó és Júlia Júliája, a Bánk bán Melindája, az Üvegcipő Irmája, a Tanítónő Florája, felejthetetlen volt a Hajnalban, délben, este című darabban, ahogy az Ármány és szerelemben vagy a Liliomban is. A színésznők többsége egész életében csak ábrándozik ezekről a szerepekről, Nikolett három évad során játszotta el őket. Habitusa, nőisége, temperamentuma, finomsága Ruttkai Évát idézi. A hatalmas szerepek és nagy sikere ellenére viselkedésében, alapállásában semmi változás. Közvetlensége, alázata és finom egyszerűsége az, mely őt a hasonló szinten befutott színésztársai sorából kiemeli.

Molnár Nikolett a „A kaktusz virága” című zenés vígjátékban Antóniaként

KÉT SZÍN-MŰ-HELYES BEMUTATÓRA KÉSZÜLNEK

A SZIGLIGETI Színházban zajlik az élet. A társulat egy-egy tagjának elismerése pillanatnyi felüdülést jelent a meglehetősen dolgozó napokban – ahogy most is Molnár Niki díja. Mert gőzerővel folyik a munka. Jelenleg Kiss József darabjának, A boldog (Utolsóból első) című drámának bemutatójára készülnek. A tragikus sorsú szalézi

szereztes, Boldog Sándor István életéről szóló darabot november 19-én, kedden este fél nyolckor mutatják be a Szín-Mű-Helyben. Néhány nap múlva, november 30-án 19.30 órakor szintén a Szín-Mű-Hely színpadán tűzik műsorra a S.Ö.R. – Shakespeare Összes Rövidítve című produkciót, Molnár László rendezésében.

Minden egoizmus, önzés, önhiúság távol áll tőle. Talán azért maradt ilyen szemlélődő, csendes lény, hogy őrizhesse azt a tüzet, mely alkalmassá teszi a legnagyobb és legtragikusabb női főszerepek eljátszására. Hogy takarékoskodhasson azzal az energiával, mely a színpadon oly megrendítő erővel árad ki belőle. A munkához való hozzáállása példás, továbbra is a legnagyobb odaadással teszi a dolgát. Noha prózai színésznő, folyamatosan jár énekórákra, szisztematikusan képi a hangját, ennek köszönhetően fejlődése látványos és gyors. Jelenleg is több darabban lép színpadra estéről estére, ráadásul a munka mellett a Színművészeti Egyetemen tanul.

Molnár Nikolett odaadó munkáját egyébként már korábban is elismerték. A Mensáros László Alapítvány kuratóriuma 2011-ben neki ítélte a Mensáros László-díjat. Akkor, arról szintén azt nyilatkozta, hogy nagyon meglepődött, nem számított az

■ **Számára nem az ismertség a fontos, hanem az, hogy játszhasson a színpadon.**

elismerésre. Persze nagyon örült neki.

– Nagy dolog ez számomra. Nagyon köszönöm Balázs Péter igazgató úrnak, hogy ebben az óvá, szerető közegben dolgozhatom. Sokat segít nekem a társulat. Tudom, kik kaptak ilyen díjat előttem, ők ismert, nagyszerű színészek, mind a pályán maradtak. Legyen így ez velem is. Nem az ismertség a lényeg, hanem hogy játszhassak – tette hozzá.

Ez a színésznő hitvallása, Molnár Nikolett erre tette fel az életét. A személyiségében rejlő szépséget odaadja a többi embernek, megosztja a kincset. És a jövőben még inkább megosztja, hiszen, ahogy a társulat honlapján olvasható: egy nagy színésznő kezdő lépéseinek vagyunk tanúi.

Rimóczi Ágnes

Szíves vendéglátás

Dr. Bene Ildikó, a megyei kórház főigazgatója (balra) is jelen volt

Kilencedik alkalommal rendezték meg Szolnokon a Hypertónia Nap elnevezésű tudományos konferenciát. A résztvevőket dr. Sélleiné Márki Mária, az Országos Egészségbiztosítási Pénztár (OEP) főigazgatója, dr. Bene Ildikó, a megyei Hetényi Géza Kórház-Rendelőintézet főigazgatója, prof. dr. Kiss István, a Magyar Hypertonia Társaság elnöke és dr. Herczeg Béla, a Szolnok Szívügyünk Alapítvány titkára köszöntötte.

A széles körben jól ismert nemzetközi és hazai módszertani eljárások, valamint a hatékony

gyógyszeres fegyvertár ellenére Magyarországon változatlanul a szív- és érrendszeri betegségek jelentik a vezető halálokat.

Az elmúlt években Szolnokon kialakult a kardiovaszkuláris ellátás teljes spektruma: a primer prevenciótól kezdve az akut invazív ellátáson keresztül, a szekunder prevencióig és rehabilitációig. A mostani konferencia fő célja azt volt, hogy az érdeklődő szakmai közönségnek lehetőséget nyújtson tudása, ismeretei felújítására, egyebek mellett az új európai hipertonia guideline közvetlen megismerésére.

SZOLNOK MŰLTJÁRÓL

Koszt, kvártély, kényszerű társbérlet Szolnok visszafoglalása után

Így november táján már igen-csak örül az ember, ha fedél van a feje fölött. Ezért is érdekes az a két levél, amit Szolnok 1685-ös visszafoglalását követően Darvas János, Heves és Külső Szolnok egyesült vármegyék főszolgabírája küldött a vármegye községeknek, továbbá Nagykőrös és Kecskemét bíráihoz. Mindkettőt Benedek Gyula professzor idézi pótolhatatlan iratgyűjteményében.

A jobb sorsra érdemes főszolgabíróval azzal a céllal rendelte ki a vármegye a Szolnokot elfoglaló Mercy tábornok mellé, hogy segítségére legyen a környéket előzőlő katonaság elszállításában. Ennek a feladatának igyekezett is kellő buzgalommal eleget tenni, de valójában nem lehetett köny-

nyú dolga. Az első nehézség már abból kiderült, hogy a várhoz legközelebb eső Szolnokra nem küldtek a felszólításból, aminek egy oka lehet: valószínűleg az egész városban nem maradt egyetlen ép fedél vagy lakott ház, ahova katonát lehetett volna dugni. A török alatt itt élő polgári lakosság valószínűleg még idejekorán szedte a sátorfáját, s érthető módon nem fordított nagy gondot arra, hogy a katonák urak kényelmére szépen kitarítva, ajtóval, ablakkal, tele kamrával hagyja itt egykori otthonát. Ezért kellett szélesebb körben szállást nézni a nem túl barátságos siserehadnak. A levél hangvételéből meg kitetszik, hogy Darvas uramnak nem az volt a fő gondja, hogy sorszámat osszon a tüle-

Fosztogató katonák Szolnok régi metszetén

kedő szállásadóknak, sokkal inkább folyamodott válogatott fenyegetésekhez, célja elérése érdekében: – „...ha el nem jöttek soha olyan faluban, városban nem lakhattok, hogy ki nem kerestetnétek és nyargalóval ne hozassalak benneteket.

Azmely keserűen fog esni.” – harsog még több mint 300 év múltán is a sorokból a kemény dörgedelem.

Amúgy teljesen érthető volt a csekély lelkesedés. A háborúk alatt kipusztított vidékeken élő lakosságnak a saját megél-

hetése is gondot okozott, nem-hogy még a hozzá kényszerű társbérletbe költöztetett hadifival is meg kelljen osztania szűkös javait. Emellett a kvártélyozás, ahogy akkoriban ezt az ingyenes fizetővendég-szolgálatot nevezték, állandó súrlódások, nem egyszer tettelegességig menő összecsapások, halálesetek oka is volt. Volt, hogy a fegyvertől való félelmet néha legyőzte a sértett harag, s akkor nem volt egyik oldalról sem irgalom. A napról napra élő, gyakran kiéhezett, lerongyolódott katonát a saját dolgának kívül más baja nem nagyon izgatta, habozás nélkül befeküdt a gazda ágyába, néha úgy is, hogy az asszony is benne maradt, elette az asztalról a legjobb falatokat, s a lovat is többre tartotta annál, akinek

kényszerű vendégszeretét élvezte. Ez a jó szokás egyébként hol durvább, hol szelídebb formában egészen addig fennmaradt, míg ki nem találták a kezdetben szép magyar szóval kaszárnyának, majd laktanyának nem nevezett lakóalkalmatosságot, ahol aztán igyekeztek egy rakáson tartani a vitéz urakat, már amikor lehetett. Mert a háború végül mindig összekuszálja az addigra szépen kialakított rendet. A legutóbbi hasonló esetenk még élő tanúi is vannak, akiknek halványuló visszaemlékezéseit mostanában igyekeznek megmenteni a feledéstől. Háromszáz éve sem lehetett jobb a helyzet, amikor az akkori felszabadítókkal boldogítottak bennünket.

Szathmáry István